Gerçek Öğretmeniniz Kim?

Dallas Willard
İlk olarak *Promise* dergisinde, (Kore kökenli Amerikalıların çıkardığı bir Hristiyan dergisi), Ocak 1996'da yayınlanmıştır. *The Great Omission* adlı kitapta da (San Francisco: HarperCollins, 2006) yer alır.

Günümüzden genellikle bilgi çağı olarak söz edilir. Bilgi, elbette yaptığımız her şey için hayati önem taşır ama bu zaten her zaman böyleydi. Günümüzü farklı kılan şey, daha önce hiç olmadığı kadar çok bilginin (ve yanlış bilginin) mevcut olması ve pek çok insanın bunu bize satmaya çalışmasıdır.

Bu bilgi satıcılarının baskısı altında İsa'ya ne olur? Ne yazık ki, İsa genellikle bir kenara itilir. Pek çok Hristiyan, İsa'yı kendi yaşamları hakkında güvenilir bilgiye sahip biri olarak bile görmüyor. Sonuç olarak, O'nun öğrencisi olmuyorlar. İsa'nın onlara öğreteceği ne var ki, diye düşünüyorlar. Bir mesleğe kendini adayıp orada başarılı olan, insanların gözünde saygı kazanan pek çok Hristiyan biliriz ama bu kişiler çalışmalarının *içeriğinde* İsa'ya ve O'nun öğretilerine hiç atıfta bulunmazlar. Bu nasıl mümkün olabilir?

Kısa bir süre önce, Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen Hristiyan üniversitelerinden birinin öğretim kadrosu için bir çekilme programını yönetmiştim. Sunumuma başlarken gruba, üzerinde düşünülmesi gereken önemli sorunun, eğer İsa'nın bu çekilme programının konuşmacısı olsa onlara ne söyleyeceği olduğunu belirttim. İsa'nın onlara şu basit soruyu soracağına dair inancımı dile getirdim: *"Neden kendi çalışma ve uzmanlık alanlarınızda bana saygı göstermiyorsunuz? Neden beni kendi alanlarınızın araştırma ve bilgi hocası olarak görmüyorsunuz?"*

Bu Hristiyan iş insanlarının tepkisini gözlemlemek, en hafif tabirle ilginçti. Bazıları bu sorunun son derece yerinde olduğunu düşündü. Birçoğu ise tam olarak ne demek istediğimi anlayamadı. Bir hayli kişi, "Ciddi misiniz?" diye sordu. İsa'nın cebir, ekonomi, işletme veya Fransız edebiyatı gibi alanların ustası olduğu fikri, akıllarının ucundan bile geçmemişti – hatta bu fikir kendilerine açıkça anlatıldığında bile kabul etmekte zorlandılar.

Bu durum son derece önemli bir gerçeği ortaya koyuyor. Bizim kültürümüzde ve Hristiyanlar arasında bile İsa Mesih, zeka ya da entelektüel yetenekle otomatik olarak ilişkilendirilmiyor. Bin kişiden biri bile İsa'yı "bilgili", "zeki" ya da "akıllı" gibi kelimelerle düşünmüyor.

Çoğu zaman İsa, neredeyse bilinci olmayan biri olarak görülüyor. O, sadece bir simge, sizin ve benim yaşadığımız şu "gerçek dünyanın" kıyısında dolaşan, ete kemiğe bürünmemiş, hayalet gibi

© 1996, Dallas Willard
Willard Family Trust'ın izniyle kullanılmıştır.

bir figür olarak algılanıyor. Olsa olsa, kurban edilen kuzu ya da toplumdan dışlanmış bir eleştirmen rolüne uygun olabilir, ama bundan fazlası değildir.

Peki, ciddi olarak şunu düşünebilir miyiz: İsa'da akıl olmasaydı *Rab* olabilir miydi? Eğer Tanrısal bir varlıksa, aptal olması mümkün olabilir mi? Ya da cahil olması? Bir an durup düşünürsek, Hristiyanların O'na atfettiği diğer bütün nitelikler doğruysa, O'nun aynı zamanda en bilgili, en zeki insan olmaması nasıl mümkün olabilir ki? O, gelmiş geçmiş en akıllı insan olmalı; en önemli konularda bize en sağlam bilgileri sunan kişi olmalı.

Kendini Hristiyan olarak tanımlayan pek çok insanın gündelik hayatında İsa'ya karşı gösterdiği bu şaşırtıcı kayıtsızlığın temelinde basit bir şey yatıyor: O'na yönelik *saygıda* bir eksiklik var. İsa gerçek anlamda üstün bir zekâya ve yeteneğe sahip biri olarak görülmüyor. Öyleyse, işin içinde en temel bir saygı bile yoksa, adanmışlık ya da tapınma dediğimiz şeyin gerçekte bir anlamı, bir değeri kalır mı?

Buna karşılık, Tanrı'nın İsa'daki yaşam gücünü yeryüzünün dört bir yanına taşıyan ilk Hristiyanlar, İsa'yı "bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu" (Koloseliler 2:3) kişi olarak görüyorlardı. Onlar, İsa'yı yaşamın her alanının efendisi olarak tanıyorlardı.

Ona duydukları bu güvenin doğal bir sonucu olarak, "Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapma" (3:17) yönünde ilerlediler. Yani, söyledikleri ya da yaptıkları her şeyi, her zaman yanlarında olan öğretmenleri İsa ile işbirliği içinde yapmayı öğrendiler.

Eğer Tanrı'nın bizim için tasarladığı hayatı yaşamak istiyorsak, üç temel alanda İsa'dan yol gösterici bilgiler almalıyız:

Her şeyden önce, *neden var olduğumuzu ve yaptığımız her şeyin asıl amacını* O'ndan öğrenmeliyiz. Çünkü hayatın diğer alanlarında olduğu gibi burada da, bizi kendi isteklerimizin ve bizi kullanmak isteyenlerin elinde, mutsuzluğa manipüle edilmeye açık bırakan yanlış bilgi bombardımanına maruz kalırız. Çoğu insan bir iş, bir meslek, bir eş ya da bir ev seçerken aslında tek bir şeyin peşindedir: kendi hazzını, gücünü, şanını büyütmek. Burada "benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur" hüküm sürer. (I Yuhanna 2:16)

İsa, bize, kim olduğumuza, neden burada bulunduğumuza ve yaptığımız her şeyin arkasında hangi güdülerin insana yakışır olduğuna dair güvenilir bilgiler verir. Öncelikle şunu bildirir: biz aslında, doğası gereği hiç sona ermeyen, Tanrı'nın büyük evreninde sonsuz bir geleceğe sahip ruhsal varlıklarız. Varlığımız asla sona ermeyecek ve bunu değiştirmek elimizde değil.

© 1996, Dallas Willard
Willard Family Trust'ın izniyle kullanılmıştır.

Her ne kadar Tanrı'nın bizim için öngördüğü amaçtan sapmış olsak da her şeyde yalnızca O'na güvenirsek, O bizi Tanrı'nın yaşam akışına geri döndürebilir. Yani O'na güvenmeliyiz; ve O'na gerçekten güvenmek, O'nun davasını, O'nun "boyunduruğunu" üstlenmektir. (Matta 11:29) O zaman, seçimlerimizi, insanlara iyilik yaparak Tanrı'yı yüceltme amacıyla nasıl yapacağımızı bize öğretecektir. O'nun rehberliği altında bu hayatın, hayal edilebilecek en heyecan verici yaşam biçimi olduğu ortaya çıkacak; kişisel yaratıcılığımız da hiç durmadan genişleyip zenginleşecektir.
İkinci olarak, bize gerçeğin "bilgisini veren" İsa'dan, içimizde tamamen yeni bir içsel karakter inşa etmeyi öğrenmemiz gerekiyor: eski çeviri buna "merhamet yüreği" der, yeni çeviri ise "yürekten sevecenlik" diyor. (Koloseliler 3:12) İsa bize öncelikle, Tanrı'nın bizim için bunu amaçladığını ve bunu mümkün kıldığını öğretmektedir.

Matta 5:21-48'de İsa'nın iyi yürek üzerine anlattıkları, insanı kötülüğe sürükleyen, hayatın her gününe sinmiş o küçük ama yıkıcı alışkanlıklarla ilgilidir: başkalarını hor görme ve düşmanlık besleme, yürekte gizlice büyüyen şehvet ve tiksinti, insanları sözle yönlendirip kontrol etme hırsı, intikam alma, "hesabını sorma" ve benzeri pek çok şey. İsa, bunların hepsinin yerini gerçek bir şefkatin, pak yüreğin ve iyi niyetin alabileceğini söyler.

"Peki nasıl?" diye sorduğumuzda, İsa bizi yeniden yukarıdaki ilk dersine götürür: Tanrı'nın ebedi amaçlarındaki yerimizin ve geleceğimizin güvence altında olduğu gerçeğine. İşte bu gerçeğin ışığında bakınca, öfkemiz de şehvetimiz de birden çirkinleşir, hatta akılsızca görünür çünkü artık bunları Tanrı'nın gözüyle görüyor oluruz.

Sonra bizi, yalnızlık, sessizlik, Kutsal Kitap'ı çalışma, hizmet etme, tapınma gibi uygulamalarına katılmaya davet eder – biz bunlara ruhsal disiplinler diyoruz. İşte orada, O'nunla birlikte yürürken, yıllar içinde bedenimize sinmiş o kötülüğe hazır oluş hali yavaş ama durmadan eriyip gider. Bedenimiz, Tanrı'ya hizmet etmede gitgide ruhumuzun tarafına geçer. Ruhsal yaşam için gerekli disiplinler, İsa'nın bize verdiği en can alıcı bilginin tam kalbindedir ve biz bunları ihmal etmeye asla cesaret edemeyiz.

Sonra, İsa'nın öğretisinin ilk iki alanında ilerledikçe, bizi son derece kritik bir üçüncü alanla tanıştırmaya başlar. Bu kez öğreneceğimiz şey şudur: *O, gündelik hayatımızın en sıradan anlarında bile bizimle birlikte, bize dokunarak çalışır*. "O'nun adıyla" hareket ettiğimizde, aslında O'nun temsilcisi oluruz ve O bu sürecin her zaman içindedir. Bunun tam olarak nasıl işlediğini öğrenmemiz gerekiyor; O'nun hayatımızda hareket etmesini bekleyip dikkatimizi açık tuttuğumuzda, O bunu bize mutlaka öğretecektir.

© 1996, Dallas Willard
Willard Family Trust'ın izniyle kullanılmıştır.

Ben şahsen bu “etkileşimi” kendi hayatımda defalarca yaşadım, kimi zaman aile meselelerinde, kimi zaman dev bir yazı projesinde, kimi zaman gergin bir komite toplantısında ya da bir danışmanlık seansında, kimi zaman konuşma yaparken, hatta bir su borusunu ya da arabayı tamir etmeye kadar pek çok farklı bağlamda deneyimledim. Eğer yüreğinizde gerçekten Tanrı'yı yüceltmek ve insanlara iyilik etmek varsa, sevgisizlikten beslenen bir tutum taşımıyorsanız, işinize umutla sarılırken Tanrı'nın elinin sizinle birlikte hareket ettiğini göreceksiniz. Sizin üzerinize düşen tek şey, bunu beklemek, gözünüzü dört açmak, gördüğünüzde şükretmeyi unutmamak ve kendi deneyiminizden yola çıkarak başkalarını da aynısını yapmaya teşvik etmektir.

Eğer İsa Mesih'e öğretmeniniz olarak güvenirseniz, O sizi bütün bu yollarla eğitecektir. Elbette her zaman elinizden gelen en iyi çabayı ortaya koymalısınız ve her zaman daha iyisini yapmak için bir alan bulacaksınız. Ama bunun yanında, Tanrı'nın sonsuz hayatının an be an, sonsuza dek içinizden akışını da hayran kalarak deneyim edeceksiniz. Üstelik emeklerinizin etkileri, Kutsal Kitap'taki insanların ve olayların bize gösterdiği gibi, kendi gücünüzle asla ulaşamayacağınız kadar büyük olacak.

© 1996, Dallas Willard
Willard Family Trust’ın izniyle kullanılmıştır.